

Artezienele visului de-a fi

Gerra Orivera

Unde sunt

am pierdut harta drumurilor terestre
(mă întreb inocent dacă am avut-o vreodată)
pe cea a traseelor aeriene pare că o mai găsesc ocazional
în caruselul nebun al unor jocuri fantastice să știu unde sunt eu
tainele ferecate ale cunoașterii îmi bat
cărare de ruguri în talpă
din furnicarul interogațiilor irump săgeată sângerie
mă desfoliază cartea vieții cu zgomot sec
își răsfirea evantaielor ascetic uneori impudic
cad filele ca niște ghilotine de lumină
în urma mea

caut semnul de carte dintre artere care-mi va spune: ăsta ești tu
printre gloduri și jăriști m-au tras fir de aur ariadne celeste
cu labirinturi în cosite
au desfășurat în epiderme schimbătoare măiestre povești
prin sacralul duh aerate
în revolte și în smerenii am parcurs
ecuatorul respirațiilor

pleoapa Ta se-nchide blândă peste zbaterea mea
și-un ultim gând înainte de fiecare naștere -
adieu blând:
„ești în tot ceea ce Sunt rămâne doar
s-o afli!”